

забезпечить регулярне підвищення кваліфікації. При цьому координуюча роль держави щодо інвестиційних процесів у освітній сфері повинна зберігатися.

ЛІТЕРАТУРА

1. Human development report 2015 [Електронний ресурс] / Сайт ООН. – Режим доступу : <http://hdr.undp.org/en/2015-report>.
2. Козинець Г. О. Теоретичні підходи до визначення сутності інтелектуального капіталу / Г. О. Козинець // Економіка та держава. – 2013. – № 9. – С. 85-88.
3. Лебеда Т. Б. Вплив освіти на економічну динаміку в Україні / Т. Б. Лебеда // Економіка і прогнозування. – 2014. – № 4. – С. 110-120.
4. Основні показники діяльності вищих навчальних закладів України / Статистичний бюлетень / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
5. Щербатенко О. П. Якими є реальні масштаби української еміграції [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/publications/2017/01/23/618436/>.
6. Новини вищої освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://osvita.ua/vnz/news/29870/>.

УДК 334.722:336.76

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСАЙДЕРСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ

*Шановалова І. В., здобувач вищої освіти групи ЕК 2/1
Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Біліченко О. С.
Миколаївський національний аграрний університет*

Інформація є важливою складовою ефективного господарювання. Про це говорив свого часу і відомий державний діяч Великої Британії Уїнстон Черчилль, адже “Хто володіє інформацією, той володіє світом”.

В сучасних умовах ведення підприємницької діяльності використання інформації є необхідною для внутрішнього забезпечення організації останніми новинами про розвиток науково-технічного прогресу, досягнення в галузях народного господарства. Вони значною мірою можуть вплинути на подальший їх розвиток у позитивну сторону. Завдяки використанню такої важливої інформації підприємство може вийти на значно вищий рівень господарювання.

Особливо небезпечним та відчутними є втрати від заволодіння фінансової інформації. Згідно з інструкцією про порядок регулювання діяльності банків України, “інсайдер” – це особа, яка завдяки своєму службовому становищу або спорідненим зв’язкам має доступ до конфіденційної інформації про діяльність банку, що не доступна в широкій

громадськості, та може використати її у власних цілях з метою збагачення, одержання неконкурентних переваг, привілеїв тощо [1].

Відповідно до нової редакції ч.1. ст.44 Закону України “Про цінні папери та фондовий ринок”, “інсайдерська інформація” – це не оприлюднена інформація про емітента, його цінні папери та похідні (деривативи), що перебувають в обігу на фондовій біржі, або правочини щодо них, у разі, якщо оприлюднення такої інформації може істотно вплинути на вартість цінних паперів та похідних (деривативів), та яка підлягає оприлюдненню відповідно до вимог, встановлених цим Законом [2].

Ось чому постає питання захисту інформації. Вирішення цієї проблеми на рівні організації полягає у вмінні робітників та керівників зберігати свою таємну інформацію. Вона не повинна ні в якому разі потрапити до інших організацій, її конкурентів, якщо лише це не було зроблено навмисно, на користь організації. З цієї причини потрібно використовувати деякі заходи захисту інформації. Способи захисту підприємства від економічного шпигунства залежать від методів економічного шпигунства. Але будь-яка проблема завжди потребує та вимагає певних витрат, захист інформації та інтересів підприємства не є виключенням. Існує світова статистика усереднених оцінок таких витрат. Так, в Швейцарії кошти, витрачені на захист комерційних виробничих таємниць становлять 1,5-2% загальних виробничих витрат. За даними “The Boston Globe” компанії, що входять в число “500 найбільш щасливих”, витрачають сотні тисяч доларів, щоб протистояти електронному шпигунству [3].

Прикладом використання інсайдерської інформації була таємна змова відомих банкірів, в результаті якої відбулася депресія 1929-1933 років. Результатом цієї депресії було погіршення економіки в цілому, налічувалося до 30 мільйонів безробітних, погіршилося становище фермерів та представників середнього класу. Іншими словами велика кількість людей опинилася за межею бідності.

Велика кількість компаній намагається знайти додаткові джерела розширення господарювання, найбільш популярним із них є поглинання компаній. Поглинання компанії можна визначити як контроль однієї компанії над іншою, тобто одна фірма керує протилежною з придбанням абсолютного права власності. Поглинання компанії може здійснюватися шляхом вилуплення акцій підприємства на біржі, тобто придбанням підприємства. Реальними прикладами поглинання однієї компанії іншою є викуп російською компанією МТС більшої частини компанії УМС, яка провела ребрендинг. У результаті доходи МТС значно зростуть за рахунок отримання високоліквідних активів та збільшенню кількості користувачів.

Трапляються випадки, коли компанії, що поглинають інші фірми, намагаються уникнути розголосу про майбутнє поглинання і роблять вигляд, що відбулося рівноправне злиття. Прикладом такого поглинання може бути компанія Daimler AG (раніше DaimlerChrysler AG), компанія транснаціонального автомобілебудівного концерну: Daimler – Benz викупив Chrysler, але виставила угоду як рівноправне злиття. Через невдалу спільну

роботу згодом Chrysler продали американській фірмі. Як наслідок, Daimler Chrysler AG входив у десятку найкращих компаній автомобілебудування на ринку транснаціонального автомобілебудування.

Відомого американського фінансиста Джорджа Сороса називають “людиною, яка зламала Банк Англії”. Тому що, є така точка зору, що своїм фінансовим успіхам він зобов’язаний використанням інсайдерської інформації, яка надається високопоставленим особам з політичних та фінансових кіл. Фінансовий стан Джорджа Сороса оцінюється в 7,2 мільярда доларів. Згідно з оцінками журналу “Business Week”, на благодійні цілі за все своє життя він пожертвував понад 5 мільярдів доларів. Всі основні спекуляції Сороса на світових фінансових ринках здійснювалися через його засекречену офшорну компанію “Quantum Fund NV”, зареєстровану на карибському острові Кюрасао, який належить Нідерландам. Це найбільший фонд усередині контрольованої Соросом групи “Quantum Group of Funds” [4].

Загалом можна сказати, що інсайдерська інформація є дуже важливою для підприємств, адже її використання з однієї сторони може бути вигідним, а з іншої - стати однією з причин виникнення значних фінансових втрат. Саме тому важливим елементом збереження цінної інформації є її захист та створення ефективної системи забезпечення безпеки підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Постанова правління Національного банку України [Електронний ресурс]: від 28.08.2001 № 368; станом на 20.03.2017. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v2409500-01>. – Дата останнього доступу : 08.10.2001 – Інструкція про порядок регулювання діяльності банків України.
2. Про інформацію [Електронний ресурс] : закон України від 22.04.2011 р. № 3306–VI; станом на 20.03.2017. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3480-15/page5>. – Дата останнього доступу : 01.05.2016 – Інсайдерська інформація.
3. Вовченко В. В. Проблеми захисту інформації від економічного шпигунства [Електронний ресурс] / В. В. Вовченко, И. О. Степанов. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://www.analitika.info/poisk.php>. – Дата останнього доступу : 20.03.2017 – Проблеми захисту інформації від економічного шпигунства.
4. Історія успіху великих бізнесменів та успішних людей [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://bussinesnews.org.ua/istorii-uspihu-istorija-uspihu/soros-istorija-uspihu.html>. – Дата останнього доступу ; 20.03.2017. – Сорос історія успіху.